

PASTÝŘSKÝ LIST KONFERENCE BISKUPŮ SLOVENSKA NA PRVNÍ NEDĚLI ADVENTNÍ 2013

(Úryvky)

Milí bratři a sestry!

(...) To nejvzácnější, co Bůh daroval světu i člověku, je právě život. Pro něj zde připravil podmínky a stanovil zákony. Když je budeme respektovat, začne život vzkvétat. Pokud se člověk postaví Božímu pořádku, nastolí kulturu smrti.

Mimořádná Boží péče je zaměřená na člověka. Dříve, než ho Bůh stvořil, připravil mu krásnou a plody přinášející přírodu, aby byla zdrojem jeho tělesných sil. A pro jeho štěstí mu kromě přírody daroval rodinu. Bůh chce, aby každý člověk přicházel na svět do láskyplného uspořádaného rodinného společenství. Pokud tomu tak není, jde buď o neštěstí, anebo o lidské selhání. Po celý život má člověk v rodině prožívat mnoho forem lidského štěstí. Začíná to štěstím dítěte, které se v náručí otce a matky cítí velmi bezpečně a přitom bezstarostně. Ono růstem a dospíváním dozrává a mění se na štěstí zamilovaného manžela či manželky a později na štěstí užitečného otce a matky. Nakonec je to štěstí prarodičů, pokud je jim dopřáno radostně hledět na své dobře vychované potomstvo, jak si zodpovědně počíná. Každou etapu lidského štěstí zabezpečuje uspořádaná rodina. Rodina je Boží ustanovení. Proto není v moci člověka rodinu zničit. (...) Nemusí však přežít v Evropě. I když ji člověk nemůže zničit, může ji velmi zmrzačit, a to se děje v dnešním světě. Rozvratem rodiny se znehodnocuje lidské štěstí, které právě v ní nabývá pozemské dokonalosti. Ohrožuje to život a nastoluje se kultura smrti. Aktéři kultury smrti používají k prosazení značně prospekulované metody. Do velmi ušlechtilých pojmů vkládají zcela nový a opačný, tedy dehonestující obsah. Hovoří o „lidských právech“ a o „právech dítěte“, ale do těchto práv chtějí prosadit takové věci, které lidem i dětem škodí. Pod rouškou práv dítěte, jež prosazují, otec a matka ztrácejí možnost své děti zodpovědně vychovávat. A přitom dítě má přirozené, Bohem dané právo na výchovu.

Stoupenci kultury smrti přicházejí s novou „gender ideologií“. V jejím jménu chtějí prosadit tzv. „rodovou rovnost“. Člověk, který tento termín slyší poprvé, si myslí, že jde o to, aby muži a ženě byla uznána stejná práva a stejná důstojnost. Ale tyto skupiny přes tzv. „rodovou rovnost“ sledují cosi naprosto jiného. Chtějí nás přesvědčit, že nikdo z nás neexistuje od přirozenosti jako muž či jako žena, chtějí tedy vzít muži právo na identitu muže a ženě právo na identitu ženy a rodině právo na identitu rodiny, aby se muž necítil jako muž, žena jako žena, a manželství aby už nebylo oním Bohem požehnaným výlučným společenstvím muže a ženy, ale na roveň manželství chtějí prosadit i společenství dvou mužů nebo dvou žen. Tak vzniká jakýsi sodomský paskvil odporující Boží vůli a připravující Boží trest.

Skrze ušlechtilá hesla se do života společnosti prosazuje rozvrat rodinného života, který má být posvátným. Je to rouhavá vzpoura člověka vůči Stvořiteli. On nás stvořil ke svému obrazu. Muž od Stvořitele dostal důstojnost muže, žena důstojnost ženy a rodina důstojnost rodiny. Od toho se odvíjí důstojnost národa. Toto chtějí aktéři kultury smrti a stoupenci genderové ideologie ve jménu ušlechtilých hesel zničit. Pojem muž, manžel, otec, rytíř, gentleman je pro ně nepřijatelný. To stejné platí i o pojmech žena, manželka, matka. V kterém národě se jim to podaří, ten národ ztratí své důstojné postavení před Bohem i před světem.

Představitelé mnoha zemí těmto aktérům kultury smrti z nepochopitelných důvodů poníženečně podlézají a skrze zákonodárství, jež je někdy v rozporu se zdravým rozumem, jim vycházejí vstříc. Takoví nemají žádnou morální hrdost a svůj národ připravují nejen o vlastní důstojnost,

ale pomocí zákonů jej vydávají k zániku. Je to ztráta základního životního smyslu – ztráta citu pro sebezachování. První projevy nebezpečí se objevují už i u nás.

Chceme vyjádřit velkou úctu a poděkovat těm institucím a těm jednotlivcům, kteří si uvědomují toto blížící se nebezpečí a na ochranu rodiny a kultury života zorganizovali v Košicích pochod pro život. Chceme projevit úctu a vděčnost všem lidem, kteří tento pochod podpořili a tak dali najevo, jak jim záleží na tom, aby instituce rodiny byla zachráněna. (...)

Kultura smrti skutečně ohrožuje existenci národa. Při takovém ohrožení předešlé generace neváhaly umírat za ochranu vlasti. Od nás se ještě taková velká oběť nevyžaduje, ale žádá se, abychom byli ostražití. K ostražitosti vyzýváme nositele moci na všech úrovních, rodiče, školní samosprávy a všechny lidi dobré vůle, abychom projevy kultury smrti odmítali již v zárodku. Náš hlas při jakýchkoliv volbách může dostat jen ten kandidát, který odmítá kulturu smrti. Opačným postojem bychom znevážili ty naše předky, kteří pokládali své životy za dobro vlasti. (...)

V pevné naději, že k těmto vážným otázkám života a rodiny zaujmete správný postoj, Vám udělujeme své požehnání.

Biskupové Slovenska

GENDER – HLUBOKÁ NEPRAVDA JEDNÉ TEORIE

Slovo Mons. Dr. Vituse Huondera, biskupa v Churu, ke Dni lidských práv

Bratři a sestry v Kristu!

V loňském slovu ke Dni lidských práv jsem připomněl, že lidská práva mají svůj základ v lidské důstojnosti. Tato se opět odvozuje od řádu stvoření a je daná Bohem. Letos bych tyto úvahy chtěl konkretizovat a vyjádřit se k genderové ideologii, krátce gender. Určitě to nebude naposledy, protože věřící se ohledně této věci stále na mě obracejí. Jsou zneklidnění státní výchovou jejich dětí ve prospěch genderismu a politickým napadáním manželství a rodiny.

Co znamená pojem „gender“?

Pojem „gender“ se odvozuje od latinského slova „genus“, jež se používá ke gramatickému vyjádření rodu. Zatímco pojem „pohlaví“ je ve smyslu biologickém, odvozeném od přirozenosti, má pojem „gender“ označovat „sociální pohlaví“. Toto je na „biologickém pohlaví“ nezávislé a znamená, že každý člověk si může sám svobodně zvolit své pohlaví a svou sexuální orientaci, jestli chce být mužem nebo ženou, jestli chce žít jako hetero-, homo-, bi- či transsexuál.

Co je cílem ideologie genderu?

Cílem genderu je, aby byla každá „sexuální identita“ akceptována rovnocenně. V tomto smyslu probíhá konkrétní společenské prosazování této ideologie kromě jiného údajnými právy stejnopohlavních párů na manželství a adopci dětí nebo skrze (homo-)sexualizaci dětí v mateřských a základních školách.

Jak je třeba genderismus chápat?

V první řadě jde o genderovou ideologii o zrovnoprávnění pohlaví na všech společenských úrovních. Například utlačování žen, jak se ještě dnes děje v některých společnostech a kulturách, je obviňováno právem. Neodpovídá rovnocennosti muže a ženy, jak je to stanoveno v řádu stvoření a rozvinuto v řádu spásy. Do té míry má genderová ideologie v sobě něco pozitivního. Ve skutečnosti se u této ideologie jedná o útok na manželství a rodinu jako na nosné struktury naší společnosti. Nespravedlnost ve vztahu pohlaví nelze odstranit popřením pohlavní polaritě. Proto církve genderovou ideologii odmítají. K tomu následující body:

Genderismus popírá řád stvoření

Stvoření člověka jako muže a ženy je Stvořitelův předpis. S tím nemůže a nesmí člověk hádat. Zpráva o stvoření říká, že Bůh stvořil člověka v jeho „bipolaritě“: „Jako muže a ženu je stvořil.“ (Gn 1,27) Uzavírá se konstatováním, že všechno, celé stvořitelské dílo, bylo dobré, tím také stvoření člověka jako muže a ženy, (srov. Gn 1,31)

Genderismus popírá přirozenost

Člověk existuje, dle řádu stvoření, jako muž a žena. Přírodovědecké poznatky nám říkají: Každá buňka jeho těla je buď mužská, nebo ženská. Tím dána jeho existence. Rozdílný kulturní ráz tuto polaritu jako muže nebo ženy neruší.

Genderismus je vědecky neudržitelný

Ačkoli se genderismus odvolává na vědu, jeho základy nemohou vědě odolat. Mnozí renomovaní vědci výsledky „genderových studií“ vyvracejí. To, že existují ve společnosti psychické a fyzické poruchy identity pohlaví, ještě neznamená zrušení základních rozdílů mezi mužem a ženou.

Genderismus boří manželství a rodinu

Na to jsem již poukazoval. Manželství spočívá na vzájemném doplňování muže a ženy. Manželství a rodina jsou základní jednotky společnosti (srov. *Všeobecná deklarace lidských práv z roku 1948*). Jsou podmínkou pro udržení společnosti a jejího kulturního rozvoje. Předpokládají svazující a dlouhotrvající jednotu mezi mužem a ženou. Genderismus pohlíží na každou sexuální praktiku (homosexuální, lesbickou, bisexuální, transsexuální) jako na rovnocennou s heterosexualitou. Všechny životní formy mají být oprávněny k „manželství“ a tím k umělé reprodukční formě a adopci dětí. Člověku je tímto způsobem vzata morální orientace pro správné užití jeho svobody, které ho uschopňuje k rodičovství, k úkolu matky nebo otce.

Genderismus poškozují ženu

Jak již bylo naznačeno, nemůže být neúcta k ženě překonána smazáním rozdílů mezi mužem a ženou, ale také ne snažením se ženy o stejnost s mužem. Ženy je třeba si vážit zvláště také v jejích životních úlohách. Její výkon nesmí být poměřován jen jejím pracovním nasazením. Musí být spíše uznávána pro své mateřství, např. v daňovém právu nebo právu na penzi.

Genderismus poškozuje muže

V boji o moc proti mužům stigmatizuje feministický genderismus muže jako „pachatele“ a ženě přiděluje roli „oběti“. Toto klišé dualismu neodpovídá realitě a poškozuje identitu muže, stejně tak i jeho sebevědomí a pochopení pro druhé.

Genderismus poškozuje dítě

Dítě se musí rozvíjet ve stabilním manželství svých (biologických) rodičů. Ničení manželství a rodiny genderovou ideologií vede u dětí a mládeže stále častěji k psychickým poruchám. Vytváří se státní náhradní struktury, které ale nemohou dát dětem a mládeži stejnou lásku a pocit bezpečí, jako je to v případě rodiny. Vydání dětí stejnopohlavním párům je okrádá o základ zdravého psychického vývoje. Nemorální sexuální osvěta ničí v dospívajícím každý jemnocit či takt.

Genderismus přebírá totalitární prvky

S velkou starostí církev sleduje, že ve veřejných diskusích a v médiích jsou stále více a více argumenty genderismu tolerovány. Kdo přemýšlí jinak, je vyřazen ze společnosti a musí počítat s právními sankcemi. Tímto způsobem jsou lidská základní práva ohledně náboženství a svobody projevu znatelně omezována.

Genderismus zatemňuje božský smysl lásky mezi mužem a ženou

Vztah Boha k člověku, Krista k Církvi, je v Písmu svatém vyjádřen řečí manželské lásky. Bůh miluje svůj lid jako ženich svoji nevěstu. Ježíš Kristus se své nevěště, Církvi, z lásky vydal až k smrti na kříži. Nevěsta svého ženicha toužebně očekává. V živém vztahu ke Kristu a k Církvi mohou být rivalita, nepřátelství a násilí, jež zatěžují a deformují vztah mezi mužem a ženou, překonány. Tento pohled víry je právě genderismem zatemňován.

Podstata věci

Papež Benedikt XVI. řekl ve svém projevu před kolegiem kardinálů a kurií 21. prosince 2012 o genderismu: „Hluboká nepravda této teorie a v ní spočívající antropologická revoluce je zřejmá... Kde se svoboda tvoření stane svobodou sebe-sama-tvoření, je nutně popírán sám Stvořitel, a tím je nakonec také člověk jako Boží stvoření, jako obraz Boží ve svém vlastním bytí, zbaven důstojnosti. V boji o rodinu jde o samotného člověka. A je jasné, že tam, kde je popírán Bůh, se ruší i důstojnost člověka. Kdo obhájí Boha, obhájí i člověka.“

Vyzývám všechny věřící, aby svá společenská a politická práva a povinnosti vzali vážně, aby byla ve stvořitelském a vykupitelském řádu zakotvená důstojnost člověka vyjádřena také v právním řádu naší společnosti.

Za každé toto nasazení srdečně děkuji. Všechny a všechno poroučím pod ochranu Mater divinae gratiae, Matky Boží milosti, a všem uděluji své biskupské požehnání.

Ze Schweizerisches Katholisches